

הדבר שדנים בעצורו, והמים חנוק  
על שם "דין" מליין המוקים שבו "לוק  
ענין הדין ודברים בדבר הכלתי מזור  
עם מי הדק, ורולה לזכות נגדו מלד  
המשפט, — ירמי' ע"י "משלי" י"ב  
ע"י דין ריב.

### מדוע : דמה :

**במלת מדוע** שואל על הקצב, מה  
הוא הקצב הזקצב דבר  
זה, כמו "מדוע ומהחן הוא היום" "מדוע  
לא כליתם הקצב" "מדוע לא כל בן  
ישי" וכדומה, וצמלת למה שואל על  
התכלית, למה ואיזה תכלית היה זה,  
כמו "למה זה לי זכורה" "למה זה  
אנולח חן" "למה זה שלחתי" וכדומה  
הרבה : — יסעי' ה' ד'.

### מדמנה :

**מדמנה** כמו דומן אשפה, "כדור  
מתחנן צמו מדמנה" המים של  
מתחנן ומדמנה " הוא מים המפעיל  
הנחת חנן לעשות דומן, והאדם הפועל  
נקרא מדמן שעושה דומן ע"י שדש התחנן  
ברגלים, מלת "צמו" הוא כמו "צמו  
חב" כאותיות בל"ב המעמדות יחוסף  
עליהם לפעמים ההצבה מי "למו חרצ"  
וכן "צמו כמורה" כמו הם : יסעי' כ"ה י'.

### מדורה :

**שם מדורה** מליין אש גדולה מעלים  
שנקדו צקד צהיקף, דור הוא מענין  
היקף כמו "ומנותי בדור עליך" ומח  
"מדורת אש" על הקד שנקדן עלים  
ומח צהיקף להצעים, — יחזקאל  
כ"ד ה' ע"י יקוד, דור.

### מדע :

**דברים** פרטים שושיגים ע"י החושים  
והצפינה נקראים דעת ומליין  
מושג

כמו, "לא חנוני" שצערות הדורות  
שכתיב גבי לא חנלח למדנו שמדנו  
גנוב נפשות וצפירת קדושים מדנו  
גנוב ממון, (קדושים ק"י כ"ב כ"ט),  
וכן שני כתובים המכתישים זה את זה  
אם יש פסוק מכריע אזלין צחריה כמו  
"וצוה אשה אל אהל מעד" וכדומה  
(ויקרא ק"י ה' וס"י שקיט) ואם לא  
נמלא בחוב מכריע יסמו חז"ל פשר  
ציניהם צענין ששניהם יתכנו יחדיו  
(ויקרא ל"א ק"י קכ"ב) ולפעמים פליגו  
חיזו עיקר (ויקרא ק"י קכ"ב ל"א קע"ב),  
ויש צדרכי המדות כללים רבים ועלומים  
צדרכי תהלוכות הלשון וההגיון, שוהם  
סוליו חכ"ל דרשוהיהם דומים כדברים  
הנכתבים צפירוש והם דברי תורה מוש  
כי הם מוכרחים צפשו הכחוצ וגם צווקים  
סוליו חז"ל צדרכים שלא נזכרו בכחוצ כלל  
שהם מדרכי הקבלה יקודותם צלשון הכה"צ  
עלמה (ולדוע ק"י ק"ה תזריע ק"י ע"ה)  
וצשאר מקומות : — ח"ה"ש רל"א רל"ב  
רל"ג רל"ד ע"י היקש אקמכהא.

### מדהבא :

**זהב** הוא דהב צלשון כסדים "ומדהבה"  
כמו "ומהצבה" שצחה "ודעה" ודעה  
נצודנלר נקרא אז מלכות הזהב כי כן  
פתחו דניאל "אנת הוא, רישא די דהבא"  
ור"ל כחצולה וכשצחה המלכות הזהב,  
— יסעי' י"ד ד'.

### מדון ומריבה :

**ריב** הוא פעולת הריב שמתקועעים  
זה עם זה ויהיה לפעמים על לא דבר  
וצלל קצב, והדבר שצערות מתקיעים  
נקרא צשם המופשט מריבה, ואם קצת  
הריב הוא דברי ממון או אונאה שצערות  
יש להם דין אלל השופט נקרא מדון.